

lige Bemærkninger kunne udelades. Har Vidnet tidligere været afhørt, er Henvisning tilstrækkelig, saa at kun Afvigelser eller Fuldstændiggørelser optegnes. Det Retsbogen tilførte bliver efter endt Afhøring at oplæse for Vidnet, og Bemærkning, om Vidnet godkender Forklaringen, optages i Retsbogen.

Naar Vidner afhøres under Domsforhandling for Landsret i Ankesager, og der ikke er særlig Grund til at antage, at Tilladelse til Anke til Højesteret vil blive søgt eller tilstaaet, samt ved Vidneafhøring under Domsforhandling for Højesteret, beror det paa Retten, om og hvor meget der skal optegnes af Vidners Forklaringer. Med Hensyn til Oplæsning og Vedtagelse gælder Reglen i § 37.

I Straffesager forholdes med Hensyn til Optegning, Oplæsning og Vedtagelse af Vidneforklaringer efter Bestemmelserne i Bogen om Strafferetsplejen, sammenholdte med § 36, 6te Stykke, og § 37.

§ 177.

I borgerlige Sager blive Vidneforklaringer at bekræfte med Ed eller anden højtidelig Forsikring, jvf. § 178, naar nogen af Parterne forlanger det.

I Straffesager skal saadan Bekræftelse ligeledes som Regel finde Sted, saavel naar Vidneforklaringen afgives for en Undersøgelsesret som under Domsforhandlingen, medmindre et for en Undersøgelsesret afhørt Vidne maa antages paa ny at skulle afhøres under Domsforhandling (Nævningesager).

Afgiver et forinden Domsforhandlingen edfæstet Vidne senere Forklaring under Domsforhandlingen, skal Bekræftelse finde Sted efter de for denne givne Regler, medmindre Rettens Formand finder det tilstrækkeligt, at Afhørelsen sker i Henhold til den tidligere aflagte Ed.

Finder Retten i noget Tilfælde, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for Tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.

§ 178.

I Stedet for Ed træder en efter en af Justitsministeren foreskreven Formular afgiven højtidelig Forsikring, naar Vidnet hører til et Trossamfund, der ikke tillader sine Medlemmer at aflægge Ed efter nogen af de paa det paagældende Tidspunkt gældende Edsformularer, eller der foreligger Erklæring fra Vidnet om, at Vidnet ifølge sin religiøse Tro ikke kan aflægge Ed, eller om, at Vidnet ikke har nogen religiøs Tro. Saadan Erklæring tages dog kun for gyldig, naar den er afgiven enten før den Tid, da det, hvorom Vidnet spørges, skal have fundet Sted, eller mindst et Aar før Vidneførslen, og Erklæringen ikke er to Aar gammel. Erklæringen afgives paa Rettens Kontor i den Retskreds, hvor Vidnet har sit personlige Værneting. Bevis for dens Afgivelse udstedes uden Betaling.

Bekræftelsen sker efter Afhøringen og bør, naar Omstændighederne tale derfor, udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte. For saa vidt Omstændighederne give Anledning dertil, bør Dommeren først paa ny minde Vidnerne om Bekræftelsens Betydning og om det Ansvar, som de paa drage sig ved at bekræfte en falsk Forklaring. Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.